

Αὐτὴν τὴν ὥραν πού συμπληροῦνται πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας πού κατελύθη βίῃ τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα καὶ ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν χώραν μας ὀλοκληρωτικὸν καθεστῶς, χρέος μας εἶναι νὰ διακηρύξωμεν τὴν ἐμμονὴν μας εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Ἐπίπονος καὶ σκληρὸς θά εἶναι ὁ ἀγῶν, θά φθάσῃ ὅμως εἰς ἀσφαλὲς τέρμα διότι ὁ κόπος τῆς Ἐλευθερίας εἶναι ἀκατανίκητος καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες λαχταροῦν νὰ ἴδουν ἐπινοητικῶς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν κοιτίδα της. Ἡ ἀπειλή περὶ νεκροῦ καὶ ἀφύγου στέβρου τοῦ διακηρύχθη εἰς τὴν Ἱερὰν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου πρὸ τινῶν ἡμερῶν, μόνον τὴν θυμολοίαν προκαλεῖ διότι οἱ Ἕλληνες πρὸ παντός, γνωρίζουν ὅτι τοιαῦται μεγαλυχνίαι ἔχουν ἀξίαν μόνον ὅταν γίνωνται ἀπὸ γενναίους πολεμιστὰς εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Μὲ βαθεῖαν τιμὴν, σεβασμὸν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην, στρέφομεν τὴν σκέψιν μας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν τοῦ ἐκδηλώνει ἐν ἐνότῃ τὴν ἀντίδρασίν του καὶ τὴν ἀπόστασίν του πρὸς τὸ δικτατορικὸν καθεστῶς. Ἀνήκει ἰδιαιτέρα τιμὴ πρὸς τὸ μέγα πλῆθος τῶν ὀπισθόποτε διεχθέντων λόγῃ τῆς ἀντιθέσεως των πρὸς τὴν δικτατορίαν. Πρὸς ὅλους ἐκείνους πού ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δημοκρατίαν, ἐδοκιμάσθησαν εἰς τὰ ἄστυνομικά καὶ στρατιωτικὰ κρατητήρια, εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τοὺς τόπους ἐξορίας. Περιβάλλομεν μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν ὅλους τοὺς πολιτικοὺς κρατουμένους, ὑποδείκνυς καὶ καταδείκνυς τοὺς εὐλακωμένους εἰσέτι εἰς τὰς φυλακὰς, τὰ κρατητήρια καὶ ἐν ἐξορίᾳ. Προσβάλλουν τὴν ἐποχὴν μας καὶ τὸν σύγχρονον πολιτικὸν τὰ νομικὰ κατασκευάσματα τῆς πενταετίας ὑπὸ τὴν ἰσχύν τῶν ὀπίστων τὰ ἔκτακτα στρατοδικεῖα ἀπήγγειλαν τὰς ἐπιβληθείσας ἐξοντωτικὰς ποινὰς. Τὸ θέμα τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, οὔτινες ἔχουν πλέον καταστῆ ὄμηροι τοῦ καθεστώτος, εἶναι κελώριον καὶ μόνον μὲ τὴν ἄμεσον ἀπόλυσίν των, πρέπει νὰ ὀντιμετωπισθῇ. Καὶ πέραν τούτου πρέπει νὰ τερματισθοῦν ὀριστικὰ οἱ παντός εἴδους διωγμοὶ καὶ ἡ ἄστυνόμεισις τῶν Ἑλλήνων. Ἀποτελεῖ ἐντροπήν ὅτι συνεχίζονται εἰσέτι αἱ αὐθαίρετοι διώξεις ὄνευ τῆς τηρήσεως τῶν στοιχει-

ωδών δικαστικῶν ἐγγυήσεων καί προσβάλλονται βαναύσως ὅλα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Ἄλληλεγγυος εἰς τόν θῦνα τῆς Δημοκρατίας εἶναι καί ἡ συνείδησις ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων καί εἰς αὐτήν τήν ἀλληλεγγύην ὀφείλεται ἡ ἐκάστοτε ἐκδηλουμένη συμπαράστασις πρὸς τόν δυναστευόμενον Ἑλληνικόν λαόν καί πρὸς τὰ θύματα ἑνός σκληροῦ καί ἀπαραδέκτου πολιτικοῦ διωγμοῦ. Οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, τὰ Κοινοβούλια καί αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, οἱ νομικοὶ ὅλοι τοῦ κόσμου, ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι μὲ τὴν συμπαράστασίν των ὄχι μόνον καί ἀνιδίωτελῆ σκοπὸν ὑπηρετοῦν. Οὕτω πως ἐνισχύεται καί ὁ γενικώτερος ἀγὼν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος καί τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν χώραν μας διότι νὰ τερματισθῇ ὀριστικὰ ἡ ζοφερὰ περίοδος τῶν αὐθαιρέτων διώξεων καί τῆς λειτουργίας τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων καί διότι νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τόν διεθνῆ ἐξοστισμόν καί τὴν ἀπομόνωσιν καί ἐλευθέρα πλέον, νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν εἰς τὴν πραγματοποιουμένην πολιτικὴν ἔνωσιν τῶν ἐλευθέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἀθήναι 19 Ἀπριλίου 1972

Κωνσταντῖνος Καλλιᾶς πρῶτον Ἰπουργός

Χρυσόστομος Καρατεκέρης πρῶτον Ἰπουργός

Παναγιῆς Πακαληγούρας πρῶτον Ἰπουργός

Δημήτριος Παπασκύρου Πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς τῶν

Ἑλλήνων.

Γεώργιος Ράλλης πρῶτον Ἰπουργός

Ἀντώνιος Φλώρος τ. Ἀραιοκαπιτῆς